

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

कवितार्किकसिंह सर्वतन्त्रस्वतन्त्र
श्रीमद्वेदान्तदेशिक विरचितं महाकाव्यं
॥ यादवाभ्युदयः ॥
॥ अष्टादशः सर्गः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ यादवाभ्युदयः ॥

॥ अष्टादशः सर्गः ॥

अथात्मचिन्तानुचरेण यास्यन्
विहङ्गराजेन विभुः पुरीं स्वाम्।
उवाच पत्नीं दशनांशुलक्ष्यात्
वमन्निवानन्दममान्तमन्तः ॥ १८.१ ॥

सत्ये समीक्षस्व विपारिजातां
वृत्तेन हीनामिव वेदविद्याम्।
निशामिव प्रोषितशीतभानुं
नारीमनाथामिव नाकलक्ष्मीम् ॥ १८.२ ॥

आलम्बिता नम्रमुखी भवत्या
हस्तेन रक्ताङ्गुलिपल्लवेन।
वदान्यवृक्षस्य विभाति शाखा
वक्तुं वयस्येव रहः प्रवृत्ता ॥ १८.३ ॥

सुपर्णवेगानिलविप्रकीर्णैः
सुरद्रुमैरन्तरितः सुमेरुः।
आलक्ष्यते कालवशेन भूयः
प्ररूढलूनैरिव पक्षजालैः ॥ १८.४ ॥

निसर्गकल्याणतया प्रतीतं
सर्वोत्तरं तत्त्वमिवैकमाद्यम्।
अमुं प्रिये नूनमतन्द्रितानि
ज्योतींषि भक्त्या परियान्त्यजस्रम् ॥ १८.५ ॥

वितानवान् व्योमतलेन मेरुः
 तारागणैराहितमौक्तिकेन ।
 निविश्य मध्येक्षितिभद्रपीठं
 गङ्गोदकैराद्रियतेऽभिषेकम् ॥ १८.६ ॥

सहस्रभानुप्रमुखैः समन्तात्
 ज्योतिर्गणैरस्य विघूर्णमानैः ।
 महीभृतामग्रसरस्य मन्ये
 नीराजनं विश्वसृजा प्रयुक्तम् ॥ १८.७ ॥

प्रख्यातधाम्नामपि दिक्पतीनां
 प्रासादवासादरमाक्षिपन्तः ।
 अध्यासिता योगिभिरस्य नित्यं
 राजन्त्यमी रत्नगुहाविशेषाः ॥ १८.८ ॥

परिस्फुरन्त्याः क्षितिपद्ममध्ये
 पार्श्वेषु हेमाचलकर्णिकायाः ।
 पश्य प्रिये रत्नविशेषचित्रां
 कृशोन्नतां केसरशैलपङ्क्तिम् ॥ १८.९ ॥

वलीविभङ्गैरिव वर्षभेदैः
 त्रिभिर्विभक्तं त्रिदशानुभाव्यैः ।
 संदृश्यते सागरमेखलायाः
 सुमध्यमे मध्यमिदं धरण्याः ॥ १८.१० ॥

अभञ्जनीयं प्रथिमानमाप्तां
 स्थानेष्वरैराकलितामहार्यैः ।
 चराचराणां प्रभवेन धार्यां
 चक्राकृतिं पश्य समुद्रनेमिम् ॥ १८.११ ॥

विकल्पितानि त्रिदिवेन भूमौ
 वर्षाणि दिव्यानि विलोकयेथाः ।

द्वन्द्वैरिह द्वन्द्वविषादमुक्तैः
निर्विश्यते यौवनमेकरूपम् ॥ १८.१२ ॥

इलावृतान्तां निषधादवाचीं
विलङ्घ्य हृद्यां हरिवर्षसीमाम्।
खगेश्वरः संश्रितहेमकूटं
निनीषते किम्पुरुषास्पदं नः ॥ १८.१३ ॥

वपुः शुभं वाजिमुखाङ्गनानां
वक्त्रं च युञ्जन्निह किन्नरीणाम्।
स्त्रीरत्नसंसृष्टिविधौ विधिश्चेत्
त्र्यक्षः कथं पञ्चशरस्य जेता ॥ १८.१४ ॥

दिदृक्षमाणस्य ममैष देशान्
सव्यापसव्येन गतिक्रमेण।
अमोघवृत्तिर्गगने गरुत्मान्
विचेष्टते चित्तमिव द्वितीयम् ॥ १८.१५ ॥

निपत्य चोत्पत्य च लङ्घयन्ती
निम्नोन्नतान् वर्षविभागदेशान्।
छाया समेन स्वपथेन यान्तं
तरस्विनं तार्क्ष्यमिवातिशेते ॥ १८.१६ ॥

महीयसो वेगवशेन मध्ये
सीमन्तयन्नेष शरत्पयोदान्।
यदृच्छया सम्भृतचामरश्रीः
संदृश्यते देवि तवौपवाह्यः ॥ १८.१७ ॥

वियत्पयोधिं तरतां विशालं
विमानदीप्तेन गरुत्मता नः।
इयं पुरः शैलवनोपपन्ना
विश्वम्भरा भाति विलोमगेव ॥ १८.१८ ॥

शरद्धनस्तोम इवोपसीदन्
 संदृश्यते किन्नरनाथशैलः।
 सन्ध्याविहारच्युतसंहतात्मा
 शम्भोरिवोद्धूलनभस्मराशिः ॥ १८.१९ ॥

सुधायमानां धनदस्य सौधे
 स्वाभाविकीमस्य गिरेरभिख्याम्।
 पर्याकुलैर्विष्णुपदीतरङ्गैः
 आम्रेडयन्तीव हराट्टहासाः ॥ १८.२० ॥

अमुष्य दीप्तोन्नतदन्तभूमौ
 नक्षत्रमालार्चिततुङ्गमौलेः।
 पादेषु भान्ति स्फटिकाः प्रभूताः
 नाकद्विपस्येव नखेन्दुबिम्बाः ॥ १८.२१ ॥

उदग्रवज्रव्रणकर्कशानां
 पर्याप्तसारेण भुजार्गलानाम्।
 अनेन विख्यापितविक्रमं तत्
 रक्षः पुरा रामशरव्यमासीत् ॥ १८.२२ ॥

अयं वनैः श्यामनितम्बभागो
 गौरः स्वयं गैरिकसम्भृतश्रीः।
 वलाहकग्राह्यगुणान्तरीयं
 मदारुणं व्यञ्जयते मदार्यम् ॥ १८.२३ ॥

अस्मिन् धनाधीश्वरराजधान्याम्
 आकर्णितं हैमवतीसखेन।
 त्वत्कीर्त्युपघ्नं शृणु किन्नरीणां
 गृहे गृहे किन्नरकण्ठि गीतम् ॥ १८.२४ ॥

निशम्य दिव्यद्रुमसम्भवानां
 नूनं रवं नूपुरमञ्जरीणाम्।

उड्डीयमानाः प्रतियान्त्यमी त्वां
मञ्जुस्वराः मानसहंसदाराः ॥ १८.२५ ॥

इतो हिरण्य प्रमुखैः प्रभुक्ता
शोणाधरे शोणितराजधानी।
आदौ समुत्खातपुनर्निखातैः
कैलासशृङ्गैरिव भाति सौधैः ॥ १८.२६ ॥

मृदङ्गनादेन मृगाङ्कमौलिं
प्रसादयन् पालयतीह दैत्यान्।
बलेरपत्यं बलिनां विजेता
बाणासुरो बाहुसहस्रशाली ॥ १८.२७ ॥

रामास्त्ररन्ध्रोदितहंसयूथं
क्रौञ्चं गिरिं लक्ष्य दूरलक्ष्यम्।
पीतां पुनः श्रोत्रपथेन काले
भागीरथीं जह्नुमिवोद्वमन्तम् ॥ १८.२८ ॥

अमुष्य दूरादसिताक्षि दृष्टिं
दिव्ये गिरौ दातुमिहार्हसि त्वम्।
मरुद्गणेन ह्यमुनोन्नतेन
स्वाहारसम्भूतिरमन्थि सिन्धुः ॥ १८.२९ ॥

विलग्नदैत्येश्वरशोणितानां
वैकुण्ठकेयूरजुषां मणीनाम्।
अयत्नशाणोपलतामपुष्यन्
आर्द्राः सुधाबिन्दुभिरस्य कूटाः ॥ १८.३० ॥

लक्ष्मीसुधासञ्जननाय तूर्णं
विमथ्णता वेगमनेन दत्तम्।
आवर्तभेदैरधुनाऽप्यगाधैः
अर्थापयन्त्यम्बुनिधेर्महौघाः ॥ १८.३१ ॥

अमोघबाणस्य मुनेरशोष्ये
 फेनायमानानि यशःपयोधौ।
 गतागतैर्हंसकुलान्यमूनि
 छायापथं सञ्जनयन्त्यपूर्वम् ॥ १८.३२ ॥

धृतिक्षमं देवि सुरस्रवन्त्याः
 सिद्धाश्रितं शम्भुमिव द्वितीयम्।
 परिष्कृतिं भारतवर्षसीम्नः
 प्राप्ता वयं पर्वतसार्वभौमम् ॥ १८.३३ ॥

अनुप्रविष्टं गिरिजासखीभिः
 पर्यन्तसंस्तम्भितभूतवर्गम्।
 अदूरतश्चैत्ररथात्प्रभूतं
 वैहारिकं पश्य वनं पुरारेः ॥ १८.३४ ॥

अमङ्गुरैराहतयोरनङ्गः
 शृङ्गारदिग्धैरिह चित्रपुङ्खैः।
 अभिन्नमन्योन्यलयादकार्षीत्
 देहं द्वयोरर्धसमीक्ष्यभेदम् ॥ १८.३५ ॥

दिवा महानीलमयूखजालैः
 नक्तं प्रकाशेन महौषधीनाम्।
 पश्यन्त्यमुष्मिन् परिवृत्तिशून्यं
 कालं सदा कर्बुरमादितेयाः ॥ १८.३६ ॥

अलुप्तमेघद्युतिरिन्द्रनीलैः
 वज्रैरसौ नित्यतटित्प्रकाशः।
 प्रवृत्तगङ्गास्तनितो दधाति
 प्रावृङ्गणान् प्रीणितनीलकण्ठः ॥ १८.३७ ॥

अमुष्य मूर्धन्युपपत्य निम्नैः
 चतुर्दिशं विष्णुपदी प्रयाति।

चतुर्भिरुन्मीलितराशिभेदा
वेधोमुखैर्वेदमयीव विद्या ॥ १८.३८ ॥

सरित्सहस्रैरभिगम्यमाना
शिलोच्चयैरन्तरिता दधाति ।
प्रवालमुक्ताप्रभृतेः प्रसूतिः
पत्नी पयोधेरियमानुरूप्यम् ॥ १८.३९ ॥

त्रयीमिव क्षालितविश्वपङ्कान्
त्रैलोक्यलक्ष्म्या इव सत्त्वशुद्धिम् ।
तपोधनाः सर्व इमां भजन्ते
धर्मस्य निश्रेणिमिव प्रभूताम् ॥ १८.४० ॥

प्रख्यातगोत्रप्रभवेऽपि नित्यं
परिग्रहे भूयसि वर्तमाने ।
त्वयैव मां वेत्ति कलत्रवन्तं
नाथं नदीनामनयैव लोकः ॥ १८.४१ ॥

पतद्ग्रहे तिष्ठति रुक्मशैले
धर्मद्रवैरात्मभुवाऽर्च्यमानः ।
अस्याः प्रसूतिः परमस्य पुंसः
पादो नभः सागरपारदृश्वा ॥ १८.४२ ॥

त्रिभिस्त्रिलोकीमनघैः स्वपूरैः
तारागणाम्रेडितशीकरौघैः ।
विमार्जयन्ती वृजिनात् पुनीते
विष्णोरियं विक्रमवैजयन्ती ॥ १८.४३ ॥

अभुञ्जभागान्तरितैः पयोभिः
सम्भिद्यमानैरियमन्तरेषु ।
नागेन्द्रमूर्धन्युपयाति शोभां
नक्षत्रमालेव गजेन्द्रकुम्भे ॥ १८.४४ ॥

स्रोतोभिरस्याः परिपूर्यमाणः
 सुधामयं सिन्धुमिवादधानैः।
 अपां पतिर्नित्यमबिन्धनेन
 ज्वालावता नूनमशोषितोऽभूत् ॥ १८.४५ ॥

भगीरथप्रार्थित सिद्धिमेनां
 पृथक्प्रवाहां पृथिवीं पुनानाम्।
 भस्मीकृतानां सगरात्मजानां
 प्राहुः सुधां प्रापितदेवभावाम् ॥ १८.४६ ॥

स्थानानुरूपं प्रसृतैः प्रवाहैः
 महद्भिरेषा मधुरावदातैः।
 प्रालेयशैलात् प्रथितानुभावा
 प्रवर्तते वागिव वश्यवाचः ॥ १८.४७ ॥

उदीरितास्तार्क्ष्यजवानिलेन
 त्वन्नूपुरान्नूनमधीतनादाः।
 भवन्त्यमी स्वागतवादिनस्ते
 भागीरथीसैकतराजहंसाः ॥ १८.४८ ॥

प्रदीयते सुन्दरि दूरकृष्टैः
 दिव्येन ते शेखरसौरभेण।
 मयूरपिञ्छातपवारणश्रीः
 मन्दाकिनीहेमसरोजभृङ्गैः ॥ १८.४९ ॥

वहन्नसौ काञ्चनपद्मरेणून्
 व्योमापगावीचिविहारशीलः।
 विलुप्तपत्राङ्कुरमानने ते
 स्वेदोद्गमं न क्षमते समीरः ॥ १८.५० ॥

अस्याः समीरैरपनीतगन्धा-
 न्यलक्तकैरङ्कितसैकतानि।

स्वैरोपभोगं सुरसुन्दरीणां
विवृण्वते तीरलतागृहाणि ॥ १८.५१ ॥

रहस्त्वदाश्लेषरसोत्सुकस्य
त्वदेकदृष्टेरपि विश्वदृष्टेः।
वियन्नदी लोचनयोरसौ मे
विहन्ति लक्षान्तरपक्षपातम् ॥ १८.५२ ॥

दिव्यं बदर्याश्रममेतदन्ते
देवैः स्तुतं दक्षिणतः प्रतीयाः।
निःश्रेयसं दर्शयतीव वृत्त्या
नारायणो यत्र नरेण सार्धम् ॥ १८.५३ ॥

निवृत्तरागैः परिचर्यमाणो
नाथः स्वयं नाकनिकेतनानाम्।
अन्यैरनन्यैरनुपालनीयं
धर्मं निजं धारयतीह शुद्धम् ॥ १८.५४ ॥

तृतीयवर्णप्रभवे निजाङ्गे
स्त्रीरत्नमुत्पाद्य विहारयोगी।
इहात्मसम्मोहनलालसानाम्
अपत्रपामप्सरसामकार्षीत् ॥ १८.५५ ॥

अन्यच्च दूरादनघं तदीयं
प्राग्दक्षिणं भाति तपोवनाग्र्यम्।
भजन्ति यस्मिन् पदयोरमुष्य
न्यासं शुभं निश्चितयोगलक्ष्याः ॥ १८.५६ ॥

अत्र स्थितं श्रान्तिजुषां मुनीनां
छायालकृष्णाजिनपल्लवेन।
वैरोचनेर्दानजलावसेकात्
वर्धिष्णुना वामनपादपेन ॥ १८.५७ ॥

इमानि च प्रेयसि तापसानाम्
 एकान्तहृद्धानि तपोवनानि ।
 इहैकपादस्थितिमेतदीयां
 धर्मो युगे धारयतीव तुर्ये ॥ १८.५८ ॥

तमो निगीर्णं सकृदेव पुंसाम्
 आसीदतामाश्रमहव्यवाहाः ।
 इहौषधादीनि हवींषि भुक्त्वा
 धूमोपलक्ष्यं ध्रुवमुद्वमन्ति ॥ १८.५९ ॥

निजाश्रमेभ्यः प्रतिनिर्जिहाना
 दूरादमी दर्शितपूर्णकुम्भाः ।
 सत्याशिषः सम्प्रति साधुवाक्यैः
 अभ्यर्चयन्त्याहितवह्नयस्त्वाम् ॥ १८.६० ॥

समीपवृक्षेष्विह बद्धनीडाः
 शिक्षोपपन्नां श्रुतिमुद्गृणन्तः ।
 शकुन्तयः शोणमुखा भजन्ते
 सब्रह्मचर्यं सह तीक्ष्णधीभिः ॥ १८.६१ ॥

धर्मस्य सम्भूतिरिवाग्रतस्ते
 सान्दीपिनेराश्रमभूमिरेषा ।
 अधीतिनो यत्र मम त्रिवेद्याम्
 अन्तः स्थिरालोक इवान्तरात्मा ॥ १८.६२ ॥

समग्ररत्नौघमिवाब्धितोयं
 तारागणैराप्तमिवान्तरिक्षम् ।
 विशङ्कटं विन्ध्यहिमाद्रिमध्यं
 पुण्यं प्रिये भूषितमेतदार्यैः ॥ १८.६३ ॥

पितृक्रियानिर्वृतजामदग्धं
 क्षिप्तैनसां क्षेत्रमिदं कुरूणाम् ।

समेयुषां संयुगदीक्षयैतत्
देहत्यजां दक्षिणतो न पन्थाः ॥ १८.६४ ॥

सव्ये भवत्याः सरयूसमेता
रम्येयमाभाति पुरी रघूणाम्।
दयाविपाकेन चराचराणां
दिव्यं पदं यत्र दिदेश रामः ॥ १८.६५ ॥

तमालषण्डैस्तमसेव दृष्टैः
वामेतरो वामविलोचने नः।
वसुन्धराकुन्तलकान्तिचोरैः
कान्तैरसौ भाति कलिन्दशैलः ॥ १८.६६ ॥

दिवाकरेणात्र बिलेषु नूनं
बन्दीकृतानां बहुलक्षपाणाम्।
छायाविशेषैः प्रचितैस्तदर्हाम्
आप्यायनामारचयन्ति वृक्षाः ॥ १८.६७ ॥

इतः प्रभूतात् पितुराव्रजन्ती
कालिन्द्यसौ कालियदोषमक्ता।
समेत्य सख्येव सुरस्रवन्त्या
सरित्पतिं शुद्धिमती प्रयाति ॥ १८.६८ ॥

स्वमूलशैलस्य विभाति शृङ्गे
धातूपरक्ते सवितुः सुतेयम्।
महावराहस्य महीव पूर्वं
दंष्ट्राङ्कुरे दानवशोणिताङ्के ॥ १८.६९ ॥

यमस्वसुस्तन्वि यथार्थनामा
मान्या समीपे मधुरा विभाति।
सुपर्वणां यत्र सभां सुधर्मां
भूमेरहं भूषणतामनैषम् ॥ १८.७० ॥

पिबत्यसौ पश्चिमदक्षिणाशां
 नूनं खगेशोऽयमनूनवेगः ।
 विलोकितानामिह न व्यवस्था
 नेदीयसां देवि दवीयसां वा ॥ १८.७१ ॥

त्रयीमयस्तन्वि तवौपवाह्यः
 कालक्रमादापततो धरण्याः ।
 सामाभिरामध्वनिभिः समन्तात्
 पक्षानिलैर्मार्जयतीव दोषान् ॥ १८.७२ ॥

आ पश्चिमादम्बुनिधेरवन्ध्या
 शरत्प्रसूतैः क्षितिरस्य सस्यैः ।
 दिवौकसां दर्शितभागधेया
 दिशत्यसौ लोचनदिष्टवृद्धिम् ॥ १८.७३ ॥

सरित्प्रवाहैर्व्यतिकीर्यमाणैः
 सङ्कल्पयोनेरिव शिल्पभेदैः ।
 पश्य प्रिये त्वं परिवृत्य किञ्चित्
 दिव्योपमान् जानपदान् विशेषान् ॥ १८.७४ ॥

तवैष जीर्णश्चलयन् पुरस्तात्
 विद्युन्मयीं वेत्रलतां प्रतन्वीम् ।
 बिभर्ति शुद्धो धृतकञ्चुकश्रीः
 प्रायः प्रतीहारपदं पयोदः ॥ १८.७५ ॥

आदाय शालिस्तबकानदूरात्
 प्राप्ता शुकश्रेणिरसौ विभाति ।
 त्वदागमप्रीतशरत्प्रयुक्ता
 वैहायसी वन्दनमालिकेव ॥ १८.७६ ॥

आरक्तफुल्लैररविन्दिनीनां
 सूनैरमी नूतनसूर्यकल्पैः ।

त्वत्कान्तिमाध्वीमनुभूय रक्तैः
नेत्रैरिवाभान्ति समुद्रदाराः ॥ १८.७७ ॥

करेणुकाभिः सह गाहमानाः
पयः प्रसन्नं शरदापगानाम्।
अमी निमीलन्नयनाः कपोलैः
आविर्मदैराविलयन्ति नागाः ॥ १८.७८ ॥

स एष सप्तच्छदरेणुजालैः
क्रीडन्निवालिम्पति गन्धवाहः।
वन्यद्विपानां व्रजतां प्रतीपं
मदप्रवाहैर्मलिनान् कपोलान् ॥ १८.७९ ॥

अभिन्नवर्णा गृहिणीव भव्या
वेलाटवी वारिनिधेर्विभाति।
नित्यानुभूतामपि नव्यबुद्ध्या
रसैरसौ निर्विशतीव हृष्यन् ॥ १८.८० ॥

तरङ्गवेगात्तरलाम्बुधारी
गृह्णात्यसौ गारुडरत्नवर्णः।
वसुन्धरावारिरुहस्य पार्श्वे
सिद्धोदयां श्यामल पत्रशोभाम् ॥ १८.८१ ॥

विभाति पर्यन्तमही पयोधेः
फेनैरसौ वीचिकरप्रकीर्णैः।
अभ्यर्चितानां त्रिदशातिथीनाम्
आहारशेषैरिव पर्युदस्तैः ॥ १८.८२ ॥

प्रवालवह्नौ परिदीप्यमाने
मुञ्चन्त्यसौ मौक्तिकलाजवर्षम्।
अमुष्य वेला धृतवेपथुस्ते
वैवाहिकीं स्मारयति स्म वेलाम् ॥ १८.८३ ॥

स्वसम्भवं सम्प्रति पारिजातं
 दृष्ट्वा चिरप्रोषितसन्निवृत्तम्।
 आलिङ्गनार्थीव तरङ्गहस्तान्
 आविर्मणीनुन्नमयत्युदन्वान् ॥ १८.८४ ॥

अहीन्द्रनिश्वासमरुत्प्रणुनैः
 आवर्तसम्भेदिभिरेष फेनैः।
 उपायनं दित्सुरिवाम्बुधिस्ते
 मुक्तातपत्राणि मुहुः प्रसूते ॥ १८.८५ ॥

वेलाचलादर्भकपञ्चवक्त्रान्
 विहङ्गपातेन जिघृक्षमाणान्।
 निमज्जनोन्मज्जनवेगभूम्ना
 मातङ्गयादांसि विलोभयन्ति ॥ १८.८६ ॥

प्रवालमुक्तामणिभिः प्रदिष्टैः
 प्रत्याहृतैः पत्रलताङ्कुराद्वैः।
 अन्योन्यभूषापरिवृत्तिलीलां
 करोत्यसौ तीरभुवा पयोधिः ॥ १८.८७ ॥

वर्णं महानीलमणिप्रकाशैः
 स्मितद्युतिं मौक्तिकचन्द्रिकाभिः।
 बिम्बाधरं विद्रुमभङ्गभेदैः
 व्यनक्त्यसौ तन्वि तवाम्बुराशिः ॥ १८.८८ ॥

विवृण्वती बाडभवह्निदीप्तिं
 विद्वोतते विद्रुमपङ्क्तिरेषा।
 देवेन सम्पीडितयोस्त्रिधाम्ना
 दैत्येन्द्रयोरान्त्रपरम्परेव ॥ १८.८९ ॥

महावराहस्य खुराद्रिघातैः
 क्षुण्णः प्रविद्धो रघुवीरबाणैः।

विसंस्थुलद्वीपतयोपलक्ष्यैः

वीरव्रणैरेष विभाति रूढैः ॥ १८.९० ॥

सम्भृत्य तोयं सहसोज्जिहानान्

सेन्द्रायुधान् पश्य घनान् सनादान्।

उदन्वता दुर्जयमन्तरिक्षं

जेतुं प्रवृत्तानिव तस्य पुत्रान् ॥ १८.९१ ॥

अपां तरङ्गैरयमन्तरङ्गैः

आप्लावयिष्यन् समये धरित्रीम्।

समीनयूधस्तनुते सरस्वान्

सन्नाहगन्धीनि गतागतानि ॥ १८.९२ ॥

असौ परप्रेमपदं स्वभावात्

आपूर्यमाणो महता रसेन।

आत्मेव दृष्टः सहसा प्रजानाम्

अदर्शनेच्छामितरेषु दत्ते ॥ १८.९३ ॥

गरुत्मतः कम्पितदिव्यवृक्षं

पक्षानिलं पातुमुपेत्य नागाः।

वितन्वतेऽबालमणिप्रकाशैः

असूर्यबालातपमन्तरिक्षम् ॥ १८.९४ ॥

मरुद्भिराघूर्णितसाद्रिनागैः

वेगोद्भवैरस्य विमथ्यमानः।

उत्क्षिप्तशङ्खप्रकरापदेशात्

भूयः सुधामुद्गिरतीव सिन्धुः ॥ १८.९५ ॥

दोधूयमानं विविधोर्मियोगात्

छायागरुत्मन्तमवेक्ष्य भीताः।

आवर्तशैलीमभिनेतुमिच्छ-

न्त्यङ्गैरमी कुण्डलितैर्भुजङ्गाः ॥ १८.९६ ॥

सफेनहासो जटिलः प्रवालैः
 उद्वर्तयन्नूर्मिभुजैर्भुजङ्गान्।
 विडम्बयत्येष निसर्गभीमः
 कस्यापि कल्पान्तनटस्य लीलाम् ॥ १८.९७ ॥

अशेषतः सोऽयमचिन्त्यभूमा
 कुम्भीकुमारेण निपीतवान्तः।
 सिष्णासया सम्पततोऽपि दृष्ट्वा
 द्विजाधिपान् वेपत इत्यवैमि ॥ १८.९८ ॥

प्रदर्शितात्मभ्रमणेन नूनं
 प्रत्यायितां मन्दरनर्तकेन।
 सव्यापसव्यैर्भ्रमणैस्तरस्वी
 रम्यामसौ पुष्यति रासलीलाम् ॥ १८.९९ ॥

तैस्तैरसौ निर्मथितो विधूतः
 संक्षोभितो बन्धनपीडनादौः।
 प्रसादगाम्भीर्यनिधिः प्रथिम्ना
 क्षमान्वयं नोज्झति शीतलात्मा ॥ १८.१०० ॥

विमथ्य विश्राणितमेतदीयं
 दैत्यद्विषा देवि मरुत्वदाद्याः।
 सारं पिबन्तस्त्रिदशाः कदाऽपि
 द्राघीयसीं नानुभवन्ति निद्राम् ॥ १८.१०१ ॥

कलत्रवन्तं पुरुषं पुराणं
 कपालिनं चन्द्रकलावतंसम्।
 ऐरावतादौः प्रचितानकार्षीत्
 वैमानिकानेष महावदान्यः ॥ १८.१०२ ॥

इदं जगद्दर्शिततारतम्यं
 यद्भ्रूलतालास्यविशेषनिघ्नम्।

प्रजापतीनां जननीमजन्यां
तामेष देवीमनघामसूत ॥ १८.१०३ ॥

वराय दत्त्वा निरवद्ययूने
कन्यामसौ कौस्तुभयौतकं च।
महोत्सवे वाहनभोजनादौः
आनर्च देवानितरान् यथार्हम् ॥ १८.१०४ ॥

जगन्त्यशेषाणि यदेकदेशे
पर्यङ्कतां तस्य गतः प्रथिम्ना।
अलङ्घनीयं महिमानमन्यैः
भजत्यसौ भावितशेषभावः ॥ १८.१०५ ॥

अनर्घमाद्यं हरिनीलरत्नं
लक्ष्मीदृशा नित्यनिदर्शनीयम्।
नभःप्रतिच्छन्दनिभेन नूनम्
अन्तर्गतं व्यञ्जयति स्वधाम्ना ॥ १८.१०६ ॥

मधुद्विषो वर्णमुषां मणीनां
त्रासव्यपायेऽपि तिरोहितानाम्।
उदन्तमाख्यातुमिवोर्मिमाली
करानसौ कर्षति वीचिहस्तैः ॥ १८.१०७ ॥

पश्यामि सौहार्दवतां तवाक्षणा
तरङ्गनिम्नोन्नतलङ्घनेन।
उद्वर्तितानां महसां मणीनाम्
ऊर्ध्वं प्रसर्पन्तमिवोर्मिमन्तम् ॥ १८.१०८ ॥

अन्वेषयन् दित्सितदक्षिणोऽहम्
आचार्यसान्दीपिनिसूनु वृत्तम्।
आविष्टशङ्खासुरसन्निवेशं
प्राञ्चं महाशङ्खमिहान्वविन्दम् ॥ १८.१०९ ॥

यादोनिधाने यदुराजधान्याः
 सम्प्राप्तये सेतुरिहोपकूप्तः।
 रामेण सीतापतिना निबद्धे
 लङ्कापथे लाघवमादधाति ॥ १८.११० ॥

अमूनि कैलासनिभान्यदूरात्
 सिद्धाङ्गनासेव्यलतागृहाणि।
 पुण्यानि सत्ये पुलिनानि सिन्धोः
 चिरेण दृष्टिं चरितार्थयन्ति ॥ १८.१११ ॥

तटप्रदेशेषु तरङ्गहस्तैः
 प्रसारयन् सम्प्रति फेनपङ्क्तीः।
 सभाजनार्थं तनुते भवत्याः
 प्रायः पदन्यासपटीमुदन्वान् ॥ १८.११२ ॥

विलङ्घयन् व्योमपथेन सिन्धुं
 त्वद्दर्शने दीप्तकुतूहलानाम्।
 रथस्तवासौ त्वरयाऽतिशेते
 मनोरथं विष्णुपदीवधूनाम् ॥ १८.११३ ॥

सुरद्वमस्त्वद्विरहालसानां
 तवागमं सूचयितुं सखीनाम्।
 मधुव्रतीनां मधुरैः प्रणादैः
 प्रियंवदं प्रेषयतीव गन्धम् ॥ १८.११४ ॥

विजित्य सङ्ख्ये नरकं सनाकं
 प्रत्यागतं मां प्रतिगन्तुकामाः।
 पौराः प्रहर्षोपनतैः प्रणादैः
 अम्भोनिधेरन्तरयन्ति घोषान् ॥ १८.११५ ॥

विधाय ताक्षर्यं गगनाब्धिपोतं
 सार्धं मया देवि समाब्रजन्तीम्।

प्रत्युद्गतेव प्रतिभाति भव्या
दूरादियं द्वारवती पुरी त्वाम् ॥ १८.११६ ॥

निबद्धजैत्रध्वजपङ्क्तिरम्या
पुष्पैरसौ पूजितराजमार्गा।
सदामजाम्बूनदतोरणश्रीः
सौधत्विषा सूचयतीव हर्षम् ॥ १८.११७ ॥

पदे परस्मिन्निव नित्यमस्यां
शुद्धेन सत्त्वेन विभूषितायाम्।
धर्मस्य वासाः प्रथिताः पृथिव्यां
सरित्पतौ गोष्पदवद्भवन्ति ॥ १८.११८ ॥

स्वरश्मिनिष्पादितसूर्यभेदाम्
अर्चिर्मुखैरञ्चितभव्यभागाम्।
निवृत्तिधर्मे नियतस्थितीनां
नैः श्रेयसीं पद्धतिमाहुरेनाम् ॥ १८.११९ ॥

सौधोपरुद्धुत्रिदिवावकाशां
छायासमाक्रान्तभुजङ्गलोकाम्।
पुरीमिमां भूषितसिन्धुमध्यां
कुत्रस्थितां वेत्सि कुतोमुखां वा ॥ १८.१२० ॥

उदन्वता खातवती समन्तात्
अयत्नवप्रायिततुङ्गवेला।
न शक्यते सात्यकिना सनाथा
नाथैः सुराणामपि जेतुमेषा ॥ १८.१२१ ॥

प्राकारचक्रं यदुराजधान्याः
पश्यैतदुत्तुङ्गमसूर्यलङ्घ्यम्।
यद्भावमेवं भजते यथार्थं
सङ्कोचमृच्छन्निव चक्रशैलः ॥ १८.१२२ ॥

निर्मुक्तशेषोरगनिर्विशेषैः

निकेतनैरुन्नमितान्तरिक्षम्।

उदग्रतालध्वजमेतदग्रे

सीमान्तरं सीरमृतो गुरोर्नः ॥ १८.१२३ ॥

अभौमसम्भाव्यविभूतियोगं

हैमं सुरन्नैरचिरोपनीतैः।

अनुत्तमादुत्तरमार्यधाम्नः

ख्यातं त्वया गेहमिदं मदीयम् ॥ १८.१२४ ॥

प्रतीक्षमाणानधिचन्द्रशालं

पश्य त्वया शिक्षितचारुलास्यान्।

त्वत्केशहस्तस्वजनैः कलापैः

गोपानसीश्रद्धादयतो मयूरान् ॥ १८.१२५ ॥

आहारभेदैरुचितैर्भवत्या

संरक्षितानां तनयाभिमानात्।

शृणु त्वदालोकनतर्षभाजां

प्रजल्पितं पञ्जरशारिकाणाम् ॥ १८.१२६ ॥

सीमन्तमुक्तामणिसन्निकर्षात्

प्रसूतिचित्रीकृतशुक्तिरम्याः।

अमी पुरस्ताद्भवतीसखीनाम्

अन्तर्मुदामञ्जलयः स्वदन्ते ॥ १८.१२७ ॥

मायाधिकेन विधिना मनसेव सृष्टैः

आभाति यादवगृहैरनघा पुरीयम्।

नाभागनाहुषनलादिनराधिपानाम्

आजानसम्पदवलेपमिवादधानैः ॥ १८.१२८ ॥

नित्यं धनेशनगरीं निधिभिः प्रभूताम्

आखण्डलेन महिताममरावतीं च।

प्रत्येकधामविभवैः परिभूय दृप्ता
सौधैरियं प्रहसतीव सुधावदातैः ॥ १८.१२९ ॥

इत्यालपन्तमथ ताक्ष्यरथेन कृष्णं
हेमाद्रिणा हरितशैलमिवोपनीतम्।
पौराः समीक्ष्य मुदिताः सह वल्लभाभिः
पद्मावृतां दिवमकुर्वत दृष्टिपातैः ॥ १८.१३० ॥

प्रत्युद्गतप्रियसखीजनदत्तहस्तां
सत्यां त्रयीमयरथादवतारयिष्यन्।
नाथस्तदा नगरमध्यनभः प्रदेशात्
आसीदति स्म निजसौधसमीपरथ्याम् ॥ १८.१३१ ॥

व्यतिकरितसुवेलां विश्वकर्मप्रसूतिं
लवणजलधिगुप्तामाप लङ्कामिवान्याम्।
धनपतिबहुमान्यां धर्मसेतुर्यदूनां
दुरधिगमसमीपां द्वारकां राजधानीम् ॥ १८.१३२ ॥

विजयिनमुपयातं वीक्ष्य सत्यासहायं
व्यतनुत मुदितेव द्वारका वन्दिकृत्यम्।
अमरतरुसमीरैः प्रेषितैराहतानाम्
उपवनमधुपानामुन्मदानां प्रणादैः ॥ १८.१३३ ॥

स्तुतिशतमुखराभिः स्वर्गनेतुः स जेता
सविनयमनुयातः सत्यभामासखीभिः।
निजमगमदगारं निर्विशन् प्रेयसीनां
स्मरशरशयितानां मन्दमभ्युत्थितानि ॥ १८.१३४ ॥

अभिगतमुषया तदाऽनिरुद्धं
बलितनयेन बलीयसा निरुद्धम्।
यदुपरिषदि सर्वलोकदर्शी
कलहरुचिः कथयाम्बभूव योगी ॥ १८.१३५ ॥

बाणाभिख्यं बलिसुतमथो बद्धबन्धुं जिगीषुः
सेनोत्थानं सुमहति पुरे श्वस्तनं घोषयित्वा।
चिन्तारूढत्रिभुवनहितश्चिन्तनीयो मुनीनां
वासागारं प्रभुरधिगतो वासतेर्यो निनाय ॥ १८.१३६ ॥

॥ इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु यादवाम्युदये माहाकाव्ये
अष्टादशः सर्गः ॥